

Sygn. akt III Ca 377/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2015 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Hajda

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 19 maja 2015 roku sprawy

z powództwa Kancelarii (...) Spółki Akcyjnej w K.

przeciwko A. G. (G.)

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Żorach

z dnia 8 grudnia 2014r., sygn. akt I C 554/14

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Żorach do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego.

SSO Anna Hajda

UZASADNIENIE

Powód wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 1.464,43zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 3 lutego 2012r. do dnia zapłaty, oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu podał, że w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 4 grudnia 2011r. spowodowanego przez osobę kierującą pojazdem, na który posiadała polisę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego wykupioną u pozwanego, uszkodzeniu uległ samochód marki S. (...) o nr rej. (...), stanowiący własność B. K., H. K. i I. F.. Dochodzona kwota stanowi nieuregulowaną część należnego odszkodowania z tytułu naprawy pojazdu, koszt wynajmu pojazdu zastępczego oraz koszt wykonania kosztorysu.

Wobec spełnienia przesłanek z art.339§1kpc Sąd wydał wyrok zaoczny, którym powództwo oddalił i obciążył powoda kosztami zastępstwa procesowego.

Zważył Sąd Rejonowy, że do pozwu zostały dołączone jedynie kserokopie dokumentów na podstawie, których powód dochodzi swojego roszczenia. Tylko umowa cesji wierzytelności została złożona w oryginale co jednak nie usuwa uzasadnionych wątpliwości co do prawdziwości przytoczonych w pozwie okoliczności.

W tej sytuacji, powód, wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi z art.6kc i 3kpc nie wykazał przesłanek uzasadniających jego roszczenie co w konsekwencji skutkuje nie wykazaniem przez powoda istnienia przesłanek z art.822§1kc oraz

art. 34 ust. 1 i art. 39 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych i prowadzić musi do oddalenia powództwa

Orzeczenie o kosztach procesu wydano na podstawie art. 98§1 i 3kpc zasądzając od powoda, jako strony przegrywającej sprawę, na rzecz pozwanego poniesione przez koszty zastępstwa procesowego.

Z orzeczeniem tym nie zgodził się powód wywodząc apelację, którą zaskarżył wyrok zaoczny w całości.

Skarżący zarzucił wyrokowi Sądu I instancji naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na rozstrzygnięcie, a to: - art. 232 kpc poprzez niezasadne przyjęcie, że powód nie przedstawił dowodów potwierdzających zasadność zgłoszonego roszczenia; - art. 339 § 2 kpc poprzez niezasadne oddalenie powództwa wyrokiem zaocznym w całości w sytuacji gdy zasadność powództwa nie budzi jakichkolwiek wątpliwości.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty skarżący domagał się zmiany zaskarżonego wyroku i uwzględnienia powództwa. Jako ewentualny sformułowano w apelacji wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest uzasadniona.

Trafnie doszedł Sąd i instancji do wniosku, że w sprawie ziszczyły się przesłanki, o których traktuje przepis art. 339 § 1 kpc nakazujące wydanie wyroku zaocznego.

Uszła natomiast uwadze tego Sądu treści § 2 art. 339 kpc, zgodnie z którą w wypadku, o którym mowa w § 1 przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba, że budzą one uzasadnione wątpliwości, albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Zatem, zgodnie z treścią tego przepisu, Sąd – jeżeli nie ma uzasadnionych wątpliwości – zobligowany jest do uznania podanej przez powoda podstawy faktycznej (tj. twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych) za zgodną z prawdą bez przeprowadzania postępowania dowodowego. Okoliczność powyższa oczywiście nie zwalnia Sądu z obowiązku rozważenia, czy żądanie pozwu jest zasadne w świetle norm prawa materialnego. Negatywny wynik takiej analizy powoduje wydanie wyroku zaocznego oddalającego powództwo.

W okolicznościach niniejszej sprawy – co wynika z treści pisemnych motywów zaskarżonego orzeczenia – Sąd miał wątpliwości dotyczące prawdziwości twierdzeń powoda odnośnie okoliczności faktycznych wskazanych w pozwie, w szczególności w zakresie dotyczącym legitymacji czynnej powoda, lecz nie wskazał faktów, które uznał za wątpliwe i dliczego.

Powyższe uniemożliwia dokonanie kontroli instancyjnej zaskarżonego orzeczenia i dokonanie weryfikacji prawidłowości tego orzeczenia. W szczególności Sąd II instancji nie ma możliwości dokonania oceny motywów którymi kierował się Sąd orzekający w sprawie odmawiając uznania za prawdziwe twierdzeń o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie.

Taka sytuacja prowadzi do konkluzji, że istota sporu nie została rozpoznana w sprawie, co musi skutkować uchyleniem zaskarżonego orzeczenia i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Reasumując powyższe, wobec wadliwości zaskarżonego wyroku zaocznego, został on uchylony na zasadzie art. 386 § 4 kpc.

Ponownie rozpoznając sprawę, w pierwszej kolejności – w razie dalszej bierności pozwanego w sprawie – rozważy Sąd, które z faktów wskazanych w pozwie uznać można za wątpliwe i dliczego i stosownie do tych rozważań podejmie ewentualne dalsze czynności procesowe mające na celu wydanie orzeczenia w sprawie. Następnie rozważy Sąd

zasadność żądania w świetle norm prawa materialnego, a w ewentualnym uzasadnieniu orzeczenia wskaże określone powyżej okoliczności, stosownie do treści art. 328 § 2 kpc.